Sfânta noua muceniță Achilina (Akylina) din Zaglivéri

(s.v. 27 septembrie / s.n. 10 octombrie)

Materiale despre Sfânta noua muceniță Achilina (Akylina) din Zagliveri:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Achilina-din-Zagliv%C3%A9ri-(27-sept)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Zagliveri

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Zagliveri

***

Index

27 septembrie: Viaţa şi pătimirea Sfintei noii muceniţe fecioare Achilina din Zagliveri (Grecia).....3
Sinaxar - Neomartiri - Noua mucenița Achilina din Zaglivéri.....8
Sfânta nouă mucenică Akylina din Zagliveri 17
Saint Akylina (Angelina) the new martyr of Thessaloniki.....24
Icoane.....33

27 septembrie: Viaţa şi pătimirea Sfintei noii muceniţe fecioare Achilina din Zagliveri (Grecia)

Înduioşătoare mucenicie! Doamne, dă-ne mame ca mama Sfintei Achilina şi copii ca Sfânta Achilina!

***

Sfânta Achilina s-a născut în anul 1745 și a crescut în satul Zagliveri de lângă Tesalonic, unde vieţuiau greci și turci. Părinții ei au fost creștini evlavioși. Mama sa a învățat-o încă din primii ani ai copilăriei să trăiască o viață după poruncile Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Astfel, încă din fragedă pruncie, Achilina Îl iubea pe Hristos și se ruga fierbinte să-i dea putere ca să nu se lepede niciodată de El.

Într-o zi, s-a întâmplat ca tatăl sfintei să se certe cu un vecin turc, pe care înfuriat fiind, l-a lovit cu putere și l-a ucis pe loc. Atunci l-au prins străjerii turci și l-au dus la pașa Tesalonicului.

Când pașa a văzut că acuzatul se teme pentru viața sa și dorește să scape din mâinile acuzatorilor, i-a spus:
- Îți recomand să îți schimbi credința și să devii turc, numai așa îți voi putea ierta crima pe care ai săvârșit-o! Dacă refuzi, atunci voi porunci să fii ucis prin același mod cu care l-ai ucis pe vecinul tău!

- Pașă al meu, voi deveni turc chiar în acest moment numai să nu-mi faci nici un rău!

Astfel s-a lepădat de credința Ortodoxă, purtând și fesul turcesc pentru a scăpa de osândirea la moarte.

Mama sfintei s-a întristat profund pentru trecerea la islam a soțului ei, și din acest motiv, a continuat și cu mai multă râvnă să o învețe pe fetița să cum să-L mărturisească pe Hristos cu bărbăție și credință. Urmând cuvintele mamei sale copila a prins curaj și a început să se roage cu și mai mare bucurie.

Când tânăra Achilina a ajuns la vârsta de 18 ani, turcii l-au obligat pe tatăl sfintei să o turcească și pe aceasta. Acela, temându-se să-i refuze, le-a făgăduit că va face orice ca s-o convingă.

Atunci s-a dus la ea și i-a spus:
- Fata mea, turcii îmi cer în fiecare zi să te conving să treci la religia musulmană. Eu am făcut-o primul, iar acum e rândul tău. Te rog să faci asta cât mai repede, ca să nu mă îmboldească de fiecare dată când mă văd.

Atunci sfânta i-a răspuns fără nici o ezitare:
- Crezi că sunt puțin credincioasă ca și tine să mă lepăd de Ziditorul și Făcătorul lumii, de Domnul Iisus Hristos, care a îndurat răstignire și moarte pentru noi? Sunt gata să rabd orice chin, chiar și moarte, pentru dragostea Mântuitorului meu Iisus Hristos.

Tatăl său, când a văzut că nu a reușit să o convingă, s-a dus la turci și le-a spus să-i facă orice vor, ca să-i schimbe religia. Imediat după aceasta, turcii s-au dus acasă la Achilina, ca să o prindă.

Mama sfintei i-a văzut înainte să sosească și și-a dat seama care este scopul vizitei lor. Atunci s-a apropiat de fată și i-a spus emoționată:
- Dulcea mea Achilina, în fiecare zi te-am învățat să păstrezi credința în Mântuitorul Hristos și să nu-L trădezi niciodată. În fiecare zi te-ai rugat la Mântuitorul, ca

să îți dea putere să nu te lepezi așa cum a făcut tatăl tău. Acum a sosit ceasul să faci ceea ce ai învățat și să arăți bărbăție!

Sfânta și-a îmbrățișat mama și cu lacrimi curgându-i pe față, i-a spus:
- Nu te teme maica mea, nu am cum să uit iubirea Mântuitorului meu! Dumnezeu va fi cu mine și mă va întări. Să te rogi pentru mine!

Între timp, turcii au ajuns și au bătut la ușă întrebând de Achilina. Sfânta s-a predat în mâinile lor în timp ce mama să îi urma plângând până la locul unde avea să aibe loc judecata. Turcii au condus-o pe sfântă la judecător, dar pe mama sa nu au lăsat-o să intre.

Judecătorul i-a poruncit să se lepede de Hristos și să îmbrățișeze credința musulmană, dar sfânta a refuzat. Atunci judecătorul s-a mâniat și a poruncit să o dezbrace de la brâu în sus, apoi să o lege de un stâlp și să o lovească cu varga. Călăii turci au început să o bată cu cruzime mai mult timp, dar sfânta a rămas nevătămată.

După aceasta, turcii au adus-o în fața judecătorului și au încercat, prin diferite făgăduințe, lingușiri și daruri să o facă musulmancă.

De asemenea, un turc bogat, văzându-i frumusețea și minunându-se de curajul ei, i-a zis:
- Fă-te turcoaică, iar eu am să te căsătoresc cu fiul meu. Dacă accepți propunerea mea, vei trăi totdeauna fericită alături de el.

Însă Achilina a îndurat cu bucurie bătăile pentru dragostea Mântuitorului și s-a arătat dezinteresată de propunerile viclene ale turcilor.

De aceea, judecătorul s-a enervat la culme și a poruncit să o bată mai tare și pentru vreme mai îndelungată. Trupul muceniței fecioare s-a umplut de răni și sânge, iar haina care mai rămăsese pe ea s-a rupt de tot. Însă sfânta a rămas neclintită în hotărârea ei.

Apoi, pentru a treia oară, au adus-o în fața judecătorului care i-a zis:
- Achilina, nu am răbdare să te mai rog. Ori te vei face musulmancă, ori îți voi rupe oasele unul câte unul!

Atunci sfânta a răspuns cu mărime de suflet:

- Ce are frumos credința voastră, ca să mi-o schimb pe a mea? Să mă lepăd de Hristosul meu și să cred în falsele minuni ale credinței voastre? Niciodată! Voi sunteți răi și nepocăiți!

Când au auzit aceste cuvinte, cu toții s-au rușinat și au amuțit. Nu știau ce să mai spună în fața cuvintelor pline de adevăr și înțelepciune. Și cum erau înfuriați au bătut-o pentru a treia oară așa de cumplit, încât sfânta era pe punctul de a muri. Atunci au încredințat-o unui creștin, ce se afla de față, să o ducă înapoi acasă.

Când a văzut-o mama sa în ce stare se află, a îmbrățișat-o și i-a zis:
- Ce-ai făcut, buna mea fetiță!?

Sfânta și-a deschis ochii și i-a răspuns:
- Ce altceva să fac, măicuța mea, decât ceea ce m-ai învățat. Mi-am mărturisit credința!

Imediat, mama sa I-a mulțumit lui Dumnezeu, iar sfânta și-a dat sufletul Stăpânului Hristos, luând cununa muceniciei la 27 septembrie 1764.

În ziua următoare creștinii au luat sfintele moaște spre a le îngropa. Atunci trupul sfintei a început să răspândească o minunată mireasmă și toți creștinii L-au slăvit pe Dumnezeu şi s-au întărit în credinţă. De asemenea, în acea noapte a coborât o lumină din cer care a strălucit pe mormântul sfintei, ca o stea luminoasă.

Cu aceste minuni a slăvit-o prea bunul Dumnezeu, arătând că a fost mulțumit de viața și de mărturisirea Sfintei Achilina.

Biserica noastră face pomenirea Sfintei mucenițe fecioare Achilina din Zagliveri la 27 septembrie.

Racla cu Sfintele moaşte ale Sfintei muceniţe Achilina se află în biserica veche a satului Ossa din Sfânta Mitropolie de Langada.

Traducere: S. M. P.
Din periodicul <Vieţile Sfinţilor cu ilustraţii> - Stupul Ortodox.

Sursa:
https://www.impantokratoros.gr/11192E40.ro.aspx
https://eisagios.blogspot.com/2012/06/eisagiosblogspotgr.html

Sinaxar - Neomartiri - Noua muceniță Achilina din Zaglivéri

Sfintele noi mucenițe Kyranna și Achilina

Mucenița fecioară a lui Hristos, Achilína, era de loc din satul Zaglivéri și avea părinți evlavioși. Zaglivéri, un sat de pe lângă Tesalonic, era în perioada otomană un sat mixt, locuit de turci și de roméi (creștini ortodocși).

Într-o zi, tatăl Achilinei s-a certat cu un turc, s-au încăierat și l-a lovit pe turc de l-a omorât. A fost prins și dus la Pașă, în Tesalonic. Acolo, de frică și pentru a scăpa de pedeapsa cu moartea, s-a făcut musulman.

Pe atunci, Achilína era încă o copilă. Mama ei a rămas creștină și o sfătuia și pe aceasta să rămână neclintită în credința în Hristos, chiar dacă ar trebui să fie chinuită și să moară.

Când Achilina a mai crescut, turcii îl îmboldeau pe tatăl ei să o silească să treacă la Islam, iar acela le spunea: „Când vreau, o s-o trec la musulmani”.

Și pentru că presiunea continua, într-o zi, pe când sfânta era de optsprezece ani, a chemat-o tatăl său și i-a spus: „Copila mea, deoarece ceilalți turci mă întreabă în fiecare zi când o să te turcești și pentru că într-o zi tot o să se întâmple aceasta, fă-o azi, mai devreme, ca să nu mă mai supere pe mine în fiecare zi”.

Atunci sfânta, cu mult curaj, i-a răspuns: „Crezi cumva că am puțină credință ca și tine, să mă lepăd de Ziditorul și Făcătorul meu, de Domnul Iisus Hristos, care a îndurat pentru noi răstignire și moarte? Așa ceva n-o să se-ntâmple. Eu sunt gata să rabd orice chin, chiar și moartea pentru dragostea Hristosului meu”.

Când tatăl acesteia le-a făcut cunoscute turcilor cele spuse, aceștia au trimis imediat oameni pentru a o prinde și a o duce la judecată.

Mama ei, văzându-i pe cei trimiși, a chemat-o pe sfântă și i-a zis: „Copila mea, a sosit ceasul pentru care te-am povățuit în fiecare zi. Copila mea, fă ascultare: să rabzi cu bărbăție chinurile pe care o să le înduri și să nu te lepezi de Hristos”.

Sfânta, cu lacrimi, i-a răspuns: „Nu îți fie teamă, mama mea, și eu același țel am. Dumnezeu să fie de ajutor, iar tu să te rogi”. Și așa s-au despărțit.

Trimișii au legat-o pe sfântă și au dus-o la judecată, iar mama își urma iubita ei fiică. La judecată nu au îngăduit intrarea mamei.

Au adus-o pe Achilína în fața judecătorului și i-a spus: „Bre, te faci turcă?”, la care sfânta a răspuns: „Nu, nu mă fac. Nu o să se întâmple niciodată să îmi las credința mea și pe Stăpânul meu, Hristos”.

Judecătorul a poruncit să îi dea jos îmbrăcămintea și să o lase doar în cămașa femeiască ce-i ajungea până la genunchi, să o lege de un stâlp și să o bată cu varga.

După prima bătaie, au dezlegat-o și au condus-o în fața judecătorului. Turcii de față, împreună cu judecătorul, au început să se străduiască prin diferite făgăduințe, lingușiri și daruri să o determine să devină musulmană. Văzând statornicia sfintei,

judecătorul a poruncit să fie bătută pentru a doua oară, vreme mai îndelungată, până i se rupse cămașa și a rămas dezbrăcată de tot. Pentru a doua oară au condus-o la judecător: „Nu ți-e rușine, bre, să te porți așa dezbrăcată în fața atâtor oameni?”, îi spuse judecătorul. „Ori te turcești, ori îți rup oasele unul câte unul!”

„Dar ce-aș putea pofti de la credința voastră, îi răspunse sfânta? Să mă lepăd de Hristosul meu și să cred în care minuni ale credinței voastre? Voi duhniți chiar și când încă sunteți în viață!”

Atunci judecătorul s-a aprins de mânie și de rușine și a poruncit să fie bătută fără milă pentru a treia oară. Au bătut-o atât de tare, încât a rămas aproape moartă. Pământul s-a înroșit de la sângele ei, iar bucăți din carnea ei căzeau pe jos. Au dezlegat-o și au pus-o în brațele unui creștin care se afla de față, să o ducă la casa ei.

Mama ei s-a apropiat să o îmbrățișeze, întrebând-o: „Ce-ai făcut, copila mea?” sfânta, cu mare greutate și de-abia putând să-și deschidă ochii, aflându-se în ultimele clipe de viață, i-a răspuns: ”După cum ne-am vorbit, mamă, mi-am păstrat credința”.

Mama și-a ridicat mâinile și ochii la cer, slăvind pe Dumnezeu, iar sfânta și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, luând cununa muceniciei.

Sfintele ei moaște imediat au izvorât mir bine mirositor. Era atât de multă mireasmă, încât a umplut tot drumul pe unde treceau cu moaștele pentru a le îngropa.

Seara, pe mormântul Sfintei Achilina a coborât Lumină cerească, încât creștinii să slăvească pe Dumnezeu și să-și întărească credința.

Sfânta nouă mucenița Achilina a luat moarte mucenicească în ziua de 27 septembrie 1764.

Sursa:**https://www.pemptousia.ro/2013/09/sfanta-noua-mucenita-achilina-din-zagliveri-27-septembrie/**

Sfânta nouă mucenică Akylina din Zagliveri

Pentru această tânără fată care și-a dat viața pentru Hristos în anii grei ai stăpânirii otomane, un mic tribut ...

Ea însăși a ales să-și păstreze corpul ascuns și să fie găsită în vremurile îngrozitoare în care trăim, pentru a întări credincioșii. Vom reda narațiunea femeii evlavioase despre locul ei de înmormântare și descrierea oribilului martiriu a sfintei. Narațiunea șocantă a martiriului Agiei Akilina și indicarea locului ei de înmormântare. Rentinis Ioannou.

***

La o zi după descoperirea sfintelor moaște ale Sfântului megalomartyros și ale atletului Kiranis, mi s-a întâmplat următorul eveniment miraculos. Sfânta Cyranna mi-a apărut într-o stare nedormită și mi-a vorbit despre prietena ei, așa cum o numea Angelina, și că sunt și coexistă împreună.

După câteva zile l-am informat pe IPS mitropolitul Langadas, Leta și Rentinis etc.
În acest timp, o fată mi-a apărut în vis, care mi-a spus că este Angelina și m-a îndemnat să citesc canonul mijlocitor al Sfântului Parthenios, episcopul Lampsacului, deoarece Nicodim din Ierihon este supus unei intervenții chirurgicale. subliniind în același timp să nu căutăm în altă parte pentru a o găsi, deoarece știm unde este.

Mi-a spus cum să număr la șapte pași de la ușa de lângă Templu și mi-a arătat un punct de unde stătea, chiar vizavi, privind zidul Templului și pe care era semnul Crucii. Iar sfânta a continuat spunând că acolo vom găsi oasele ei și a continuat

spunând:. «Πληγή εὸς τά ὸστᾶ, πικρόν ὕδωρ ἐρυθρόν» Apoi mi-a arătat sub pământ moaștele adunate în postură embrionară și craniul vopsit în roșu aprins.

După aceea, Agia Angelina mi-a povestit despre martiriul ei teribil și inuman. Cum au spânzurat-o de mâini și au bătut-o cu bețe și bastoane spinoase, pe care le-au scos dintr-un borcan plin cu un lichid roșu (otravă). Ea a fost legată de o mașină de torturat cu fier, în care membrele superioare și inferioare, după ce au fost strâns legate de scripete și coaste ascuțite, se sprijineau pe unghii ascuțite care nu existau. Hainele și carnea ei au fost sfâșiate de frecare. Membrele erau tăiate într-o asemenea măsură încât puteau fi atârnate de restul corpului. Otrava aruncată asupra ei de turci i-a ars carnea și durerea era insuportabilă. A fost spânzurată, bătută și torturată ore nesfârșite.

Corpul Agiei Akilina a fost îngropat pentru prima dată într-un cimitir turcesc din zonă și după trei zile a fost transferat în secret la Issa și îngropat aproape alături de sora ei, Agia Kyranna, în Sfântul Templu al celor mai mari brigadieri.

Din carte: Cronica descoperirii sfintelor moaște ale Sfintei nou mucenițe Akylini - Angelini, originar din Zagliveri, Biserica Preasfințitului Brigadier Ossa - Lagada 2012 mitropolitul Lagada, Litis și Rentinis Ioannou.

Sfintele moaște ale Sfintei Aquilina au fost găsite în Ossa, Salonic, foarte aproape de mormântul Sfintei Kyranna și au fost păstrate în Biserica Sfinților Brigadieri. La 27 septembrie 2013, ziua pomenirii sfintei, vor fi transferate în satul ei, Zagliveri.

De la locul înmormântării ei la locul martiriului ei 249 de ani mai târziu

Transferul sfintelor moaște ale Sfintei neo martire Akilinis sau Angelini din Zagliverini, de la locul înmormântării sale la locul martiriului după 249 de ani.

La fel ca atunci, relicvele ei au fost plasată într-un sicriu în formă semi-specială și au traversat vechiul drum care leagă Ossa de Zagliveri.

Conform vieții lui Agia Neomartyros Akilinis sau Angelini din Zagliverini, tatăl lui Akylina a ucis un turc după ce s-a certat cu el. Pentru a evita pedeapsa cu moartea, a acceptat să se convertească. La îndemnul turcilor, ea a încercat să-și convertească fiica, dar în ciuda eforturilor persistente ale tatălui ei și a amenințărilor turcilor, Aquilina nu l-a negat pe Hristos, în urma căruia a murit ca martir, după multe zile de bătăi și torturi, pe 27 septembrie 1764, la vârsta de optsprezece ani.

Din martirologia Sfântului Nicodim al Muntelui Athos care conține biografii ale „noilor martiri” (oameni care au fost martirizați după căderea Constantinopolului).

λέγει πρὸς αὐτὴν ὁ κριτής· δὲν ἐντρέπεσαι μωρὴ νὰ δέρνεσαι γυμνὴ ἐμπρὸς εἰς τόσους ἀνθρώπους; (ἐξεσχίσθη γὰρ τὸ ὑποκάμισόν της ἀπὸ ταῖς πολλαῖς ραβδιαῖς καὶ ἔμεινε γυμνὴ) **ἢ τούρκισε ἢ ἔχω νὰ συντρίψω τὰ κόκκαλά σου ἕνα ἕνα· ἡ δὲ ἀποκριθεῖσα, καὶ τί ὠρέχθηκα, τοῦ λέγει, ἀπὸ τὴν πίστιν σας νὰ ἀρνηθῶ ἐγὼ τὸν Χριστόν μου, ἢ ἀπὸ ποῖα θαύματα τῆς πίστεώς σας νὰ πιστεύσω; οἱ ὁποῖοι βρωμεῖτε ἀκόμη ζωντανοί·** ὢ τόλμη μαρτυρική! ὢ μεγαλοψυχία οὐρανίων ἐπαίνων ἀξία! ὢ ἀπόκρισις, ὄχι ἑνὸς ἁπαλοῦ κορασίου, ἀλλ᾽ ἑνὸς γίγαντος ἀνδρειωμένου!

Potrivit surselor, trei tineri i-au transportat trupul de la Zagliveri la Ossa, pentru a fi înmormântat în cele din urmă în curtea Templului Brigadierilor, lângă locul unde a fost îngropată Sfânta Kyranna Ossaia, pentru a nu se profana trupul. de către otomani.

Moaștele Sfintei neo martire Akylinis au fost găsite în mod miraculos, în anul 2012, şi într-o atmosferă plină de emoții, pe 26 septembrie 2013, au fost mutate de la Sfântul Templu al celor mai mari brigadieri din Ossis, la locul de origine al Agiei, Zeri, și al oribilul ei martiriu.

Mai exact, în dimineața zilei de 26 septembrie 2013, s-a săvârșit o rugăciune la Sfântul Templu al înalților Brigadieri, prezidată de Înaltpreasfințitul mitropolit Langadas, Litis și Rentinis etc. Ioan.

Moaștele Sfintei au fost așezate apoi într-un sicriu special, așezat pe o jumătate de lună (ca în anul 1764 când a fost martirizată) și însoțite de oamenii de cavalerie au pornit de pe poteca care leagă Ossa de Zagliveri, unde după-amiaza a fost recepția oficială de închinare și evenimentele culturale în cinstea amintirii Sfintei.

Vedeți fotografiile din transferul sfintelor moaște:

Extras din: Observații istorice despre relația dintre Sfinții noi mucenici Kyrannis și Acylin și sfintele lor moaște ale Panosiolului. Ἀρχιμ. Părintele Eirinaiou Delidimou.

Sursa: **https://pathanasios.gr/index.php/agia-akylina**

Saint Akylina (Angelina) the new martyr of Thessaloniki

St. Akylina the new martyr of Thessaloniki (Feast Day - September 27)

Akylina (or Angelina***, see below), the holy new martyr of Christ was from Thessalonica, from the village of Zagliveri situated in the Ardameri Diocese. She

was the offspring of a pious mother. Her martyrdom took place from the following set of circumstances.

One day the Saint's father quarreled and wrestled with a Turkish neighbour (since both Christians and Turks lived side by side in this place). By the Evil One's collaboration he struck and slew the Hagarene. Whereupon he was arrested by the local authorities, who led him to the pasha of Thessalonica to have him condemned. Now he was terrified of death and sought acquittal, so he offered to become a Muslim. (Alas, his fall!) Therefore, they did not execute him. At that time Akylina was an infant nursing on her mother's milk. After the passage of some time, the Turks enjoined her father that he must have his daughter become a Muslim. He told them:

"Do not be concerned about my daughter. She is under my authority and I will convert her when I want."

However, Akylina's mother remained anchored in the Faith of Christ and never ceased every hour to exhort her child to stand firmly in the Faith of Christ and not to ever deny Jesus Christ.

When the maiden reached 18 years of age, the Turks once again spoke with her father concerning the conversion. At this point he summoned Akylina and said:

"My child, other Turks have approached me daily on the matter of your accepting Mohammedanism. Therefore, either now or a little later, you will become a Muslim, only make the decision in a day or two, so the Muslims will not harass me."

Yet the Saint, who was ignited and enflamed with the love of Christ, with great courage declared:

"Perhaps you think that I have the same little faith as yourself to deny my Maker and Creator, the Lord Jesus Christ Who submitted to the cross and death for our sake? I refuse. I am prepared to undergo the woeful torment, even death, for the love of Christ."

By these superb and admirable statements she was not the daughter of the thrice-miserable father, but truly the daughter of Christ the Heavenly King!

Observing the Saint's unswerving belief, the father went before the Turks and divulged to them:

"I am unable to induce my daughter to change her beliefs; you do with her whatever you will."

Upon hearing this they went into a flurry, and immediately dispatched men of the court to apprehend the Martyr. Seeing them approaching, the Saint's blessed mother took hold of Akylina, and gave her this final instruction:

"Lo, my most beloved child and my sweetest daughter, Akylina. Behold, fruit of my womb, the hour has arrived of which I have warned you. Therefore, my girl, attend and obey my admonition. Display courage in the torments which you will face and do not renounce Christ."

Likewise, Akylina replied:

"Have no fear, my mother, for I have this intention. The All-kind God will be my help. Pray for me."

Thus, they bid each other farewell with tears.

The servant of the judge bound the Saint and led her to the tribunal. The compassionate mother followed after her beloved daughter to the place of condemnation, since motherly feelings could not conceive of being separated from her dear child. However those that had taken her intocustody, locked her outside the courtyard. Akylina was taken inside into the presence of the judge, who in a coarse manner blurted out to her:

"Eh! You, become a Muslim."

The Saint exclaimed:

"No, I will not become one. Never will I forsake my belief and my Master Christ!"

Hearing this, the judge became incensed. Therefore he commanded that the Saint be undressed and be left wearing only her chemise. Then they tied Akylina to a column and two servants beat her with rods for many hours. Notwithstanding, the Martyr underwent this torture bravely.

Afterwards the judge and other Turks had the Martyr brought forward again before them. They began to flatter Akylina and promise her expensive gifts if she would renounce the faith. But the bride of Christ possessed in her heart love towards her sublime Bridegroom Christ and would not even consider their offers. Furthermore, since he was extremely wealthy, he brazenly proposed to her:

"Akylina, become a Muslim and I will make you my son's bride."

Christ's Martyr replied with an immense daring:

"You and your son go to perdition."

With these words the judge's wrath was kindled. They tied her again as before and flogged her for many hours. When they unfettered her for a third examination, the judge asked her:

"Hapless one, are you not embarrassed to be beaten naked in front of so many men?"

He said this because from the countless blows her slip was in shreds and she was exposed. The judge continued:

"Either you become a Muslim or have your bones shattered before all."

In refutation she declared:

"And what attraction does your faith have for me to deny my Christ, or what miracle of your religion shall I believe, since you have filthy and indecent lives?"

O fearless testimony! A noble reply worthy of heavenly praise, not from a gentle and delicate young girl, but from a valiant giant!

All within earshot were disgraced, essentially by the brilliancy of her truthful speech. They were at a loss at how to deal with her. In their rage they scourged the Saint mercilessly a third time, leaving her as dead. The earth was reddened by her blood and her flesh fell in pieces to the ground. Next they untied the Martyr and had her carried by a Christian who was present to her mother's home. Whereupon the mother embraced her daughter who was breathing her last, and asked:

"My child, what have you done?"

As she came to herself slightly, the Martyr exerted much effort to answer, and opening her eyes, beheld her mother:

"O my mother, what else could I do except that which you instructed me? Behold, according to your command I have preserved my confession of faith inviolate."

Akylina's mother raised her arms and eyes towards heaven and glorified God. After conversing with her mother, the Martyr surrended her soul into the hands of God on September 27, 1764 and received the martyr's crown.

St. Akylina's most venerable and sacred relics straightaway emitted a marvelous fragrance so divine that all the streets which they traversed with her martyric relics for burial were filled with scent. At night a heavenly light descended upon and illuminated Akylina's tomb like a shining star. All the Christians who observed this phenomena praised God, to Whom is due glory and power unto endless ages. Amen.

Source: This Life was written by St. Nikodemos the Hagiorite and was translated in New Martyrs of the Turkish Yoke, Translated by Leonidas J. Papadopoulos, Georgia Lizardos & others St Nectarios Press, Seattle, Washington 1985.

The house of St. Akylina, as it exists today
(http://www.saint.gr/2524/saint.aspx)

The Shrine and Relics of Saint Akylina...The Turks took her remains and buried them in the Muslim cemetery to inflate their ego by claiming her as their own

despite their failed attempts at converting her. But as it says above: "At night a heavenly light descended upon and illuminated Akylina's tomb like a shining star." When the Christians saw this they took her body and buried it in a secret place. According to tradition, the three men who had the courage to do this were named Tsoplas, Kalimeris and Bouklas, and they promised each other that they would never reveal the location of the remains of St. Akylina so that they never fall into the hands of the Turks again...(See below for the finding of the Saint's Holy Relics)

Since 1957 the memory of St. Akylina is celebrated on September 27th, the day of her martyrdom. Before that her feast was on April 24th. The reason for the transfer of the date of the feast has to do with the decision of the locals of the village of Zagliverion who wanted to combine their two primary feasts, that of St. Akylina and St. George (Apr. 23) - to whom their central church was dedicated -, at the same time. The transfer was made in 1957, but firmly established after 1984 when a large church in St. Akylina's honor was built in the village.

A Service in honor of St. Akylina was discovered in the Church of St. George in 1969. This book was authored by the monk Polycarpos A. Giakoudis of Pantokratoras and contains the Vespers, Matins, Liturgy and Life in honor of the Saint. In September of 1969 the hymnographer Elder Gerasimos Mikragiannanitis wrote a Service in St. Akylina's honor and since then it has been chanted. In 1980 a Salutation and Lamentation Service were added.

The first icon depiction of the Saint dates back to 1858 by Hierodeacon Hierotheos of the Holy Monastery of Loggavardas (Longovarda). The icon depicts all the New Martyrs under the Turkish yoke, and St. Akylina is one of them. Also in the Church of St. George are the three oldest icons of St. Akylina. The first dates to 1903 and depicts the Saint whole-bodied with scenes of her life on her left and right, and Christ blesses her from above. The second is also whole-bodied and has the following dedication: "Polycarpou Athanasiou Giakoudi Zagliverinon Pantocratorino of Mount Athos on 1 September 1904", that is, it was dedicated from the monk who first composed a Service in her honor. The third icon is by Panagioti Anagnostou from 1913 and St. Akylina is depicted with St. Kyranna. All three icons are Athonite in origin.

The home of St. Akylina as well as the site of her martyrdom still exist till this day and can be visited, though they are run down. The feast of St. Akylina is known by the locals as Akylineia.

(http://www.johnsanidopoulos.com/2010/09/saint-akylina-new-martyr-of.html)

Metropolitan John of Langada venerating the newly-revealed Holy Relics of St. Akylina the new martyr

(http://www.romfea.gr/images/stories/photos/2012/05/chuck/apostoli/russia/lagkada2.JPG)

The uncovering of the Holy Relics of St. Akylina the new martyr (amateur translation/summary)

Amidst a climate of contrition, and with the participation of many priests, monks and a multitude of the faithful of our Metropolis, Tuesday May 22, in the Holy Church of the All-powerful Taxiarchs, Ossa, a vigil was celebrated for the Apodosis of Pascha, headed by Metropolitan John of Lagada, Letes and Retines, who was joined by Bishop Demetrios of Thermon, during which his Eminence officially announced the finding of the Holy Relics of St. Akylina-Angelines...

His Eminence, who was visibly excited, in his homily first offered the life of the Saint, and related the chronology of the events surrounding the finding of the Holy Relics of the Holy Neomartyr Angeline or Akylina, describing all of the wondrous events that followed and brought confirmation of the relics.

He continued to mentioned messages from the martyrdom of the Saint, who with her living presence calls us to remain steadfast in the Orthodox faith, and to give our confession of faith through our participation in the life of our Holy Church.

The all-wise Providence of God, as his Eminence said, chose this instant to reveal His living grace through His Holy Neomartyr Akylina-Angeline and to strengthen our faith.

Closing his homily, he reminded everyone of the prayer of his Eminence Metropolitan Nikodemos of Ieressos, Holy Mountain and Ardameriou, the last time that he had liturgized in the Holy Church of the All-powerful Taxiarchs, as he expressed his wish and his entreaty to the Saint that her relics be found, as those of St. Kyranna were, recently.

Then spoke the Chancellor of the Holy Metropolis of Ieressos, Holy Mountain and Ardameriou Fr. Chrysostom Maidones, who mentioned the dream and desire of all of the generations of the inhabitants of Zagliveri that the relics of the Saint be found.

The people of Zagliveri, since 1764, have been praying that the relics of the Saint be found. It was, as he noted, the prayer of our bishop, who built a church in the Saint's honor in Zagliveri. Now, as he related, during the hour of trial of the health of the Metropolitan, that the Saint appeared and gave him this joy.

He continued that what occurred here also occurred in Mytilene with the appearance of St. Raphael. Of course, with him we did not have anything, neither biographical, neither historical facts, but at the core were the revelations. A similar thing occurred with the relics of St. Akylina, of whom we did know of her life, however.

Finally, the Chancellor of the Holy Metropolis of Ieressos noted that until today, many studies had been done to try to find the relics of the Saint. He said that there were eight occasions when definite information was learned that was thought to have pointed to the place of her burial, without any success, however. In contrast, in outside the Holy Bema of the Church of the All-powerful Taxiarchs in Ossa, the Saint herself was revealed and showed the location of her relics.

***It should also be noted that the name of the Saint was most likely Angelina, which St. Nikodemos of the Holy Mountain wrote as "Akylina" out of simplicity, and due to the fact that it was more of a Greek name....

Let us praise the divine Akylina, whom I behold as a godly-minded girl and Champion of Christ, who watered the faith with her love for Him, and deposed the

enemy through her holy struggles, and was granted divine glory. And she entreats Christ the Word that He be merciful to our souls.

Additional Apolytikion in the Plagal of the First Tone

Zagliveri rejoices in your struggle, she the village that sprouted you as a fragrant flower, O most-comely virgin of Christ Akylina, for you struggled steadfastly, and received from God the crown of incorruption. Entreat ceaselessly that He be merciful to our souls.

(http://www.johnsanidopoulos.com/2010/09/saint-akylina-new-martyr-of.html)

Icon depicting Sts. Kyranna and Akylina the new martyrs, whose Holy Relics the Lord was well-pleased to reveal in our days near the Church of the Holy Taxiarchs, Ossa (source)

Sts. Kyranna and Akylina the New Martyrs (source)

Sursa:
http://full-of-grace-and-truth.blogspot.com/2012/05/saint-akylina-angeline-new-martyr-of.html

Icoane

Η ΑΓΙΑ ΑΚΥΛΙΝΑ
Η ΖΑΓΚΛΙΒΕΡΙΝΗ

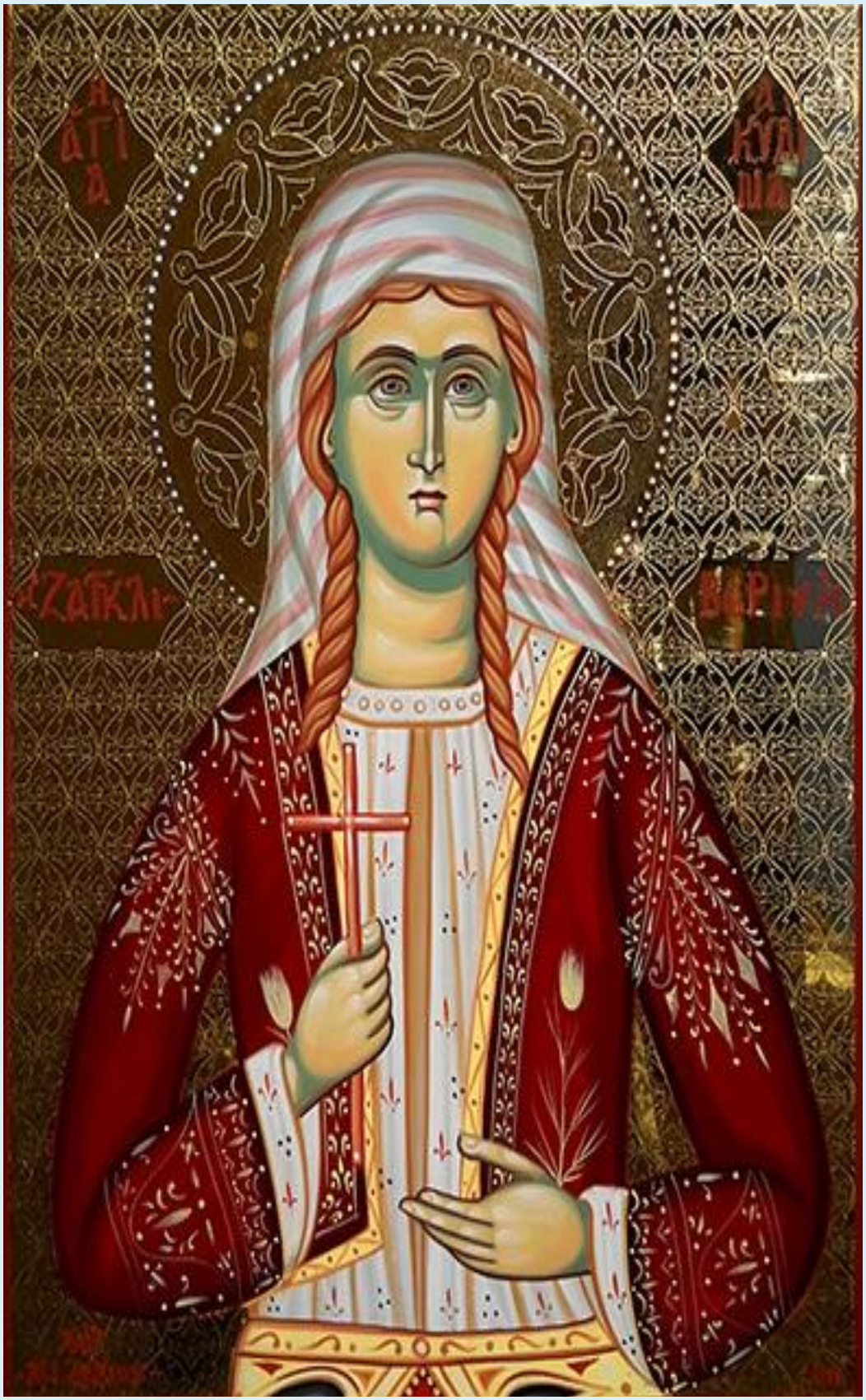

Η ΑΓΙΑ ΑΚΥΛΙ
Α ΝΑ